

32000R1897

8.9.2000

DZIENNIK URZĘDOWY WSPÓLNOT EUROPEJSKICH

L 228/18

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1897/2000**z dnia 7 września 2000 r.****wykonujące rozporządzenie Rady (WE) nr 577/98 w sprawie organizacji badania prób losowych dotyczącego siły roboczej we Wspólnocie, dotyczące operacyjnej definicji bezrobocia**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

ustanowionego decyzją Rady 89/382/EWG, Euratom⁽³⁾,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 577/98 z dnia 9 marca 1998 r. w sprawie organizacji badania prób losowych dotyczącego siły roboczej we Wspólnocie⁽¹⁾, w szczególności jego art. 4 ust. 3,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

a także mając na uwadze, co następuje,

1. Definicja bezrobocia jest określona w załączniku I do niniejszego rozporządzenia.

(1) Zgodnie z art. 4 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 577/98 powinny zostać ustalone definicje zmiennych i lista zasad formułowania pytań dotyczących statusu pracy.

2. Zasady formułowania pytań dotyczących statusu pracy są określone w załączniku II do niniejszego rozporządzenia.

(2) Międzynarodowa porównywalność statystyk dotyczących pracy wymaga, aby Państwa Członkowskie i instytucje Wspólnoty mierzyły zatrudnienie i bezrobocie zgodnie z definicją zatrudnienia i bezrobocia Międzynarodowej Organizacji Pracy (MOP).

Artykuł 2

1. Pytania dotyczące statusu pracy do celów badania sondażowego siły roboczej Wspólnoty są zgodne z zasadami określonymi w załączniku II do niniejszego rozporządzenia i pozwalają na mierzenie bezrobocia według definicji określonej w załączniku I.

(3) Komisja potrzebuje porównywalnych wskaźników, aby monitorować i ocenić postęp będący skutkiem wykonywania Wytycznych w dziedzinie zatrudnienia⁽²⁾;

2. Ustęp 1 może jednakże nie mieć zastosowania w czasie potrzebnym na dostosowanie badania sondażowego siły roboczej. W takim przypadku Państwa Członkowskie dołączają do rezultatów badań próby siły roboczej Wspólnoty przekazanych do Eurostatu jasny opis odstępstw od definicji i zasad określonych w ust. 1.

(4) Wobec tego niezbędna jest wspólna definicja bezrobocia we wszystkich Państwach Członkowskich, połączona z większą harmonizacją kwestionariuszy badania sondażowego siły roboczej.

Artykuł 3

(5) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu ds. Programu Statystycznego,

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 7 września 2000 r.

W imieniu Komisji

Pedro SOLBES MIRA

Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 77 z 14.3.1998, str. 3.⁽²⁾ Dz.U. C 69 z 12.3.1999, str. 2.⁽³⁾ Dz.U. L 181 z 26.6.1989, str. 47.

ZAŁĄCZNIK I

Badanie sondażowe siły roboczej: definicja bezrobocia

1. Zgodnie z normami MOP, przyjętymi przez 13. i 14. Międzynarodową Konferencję Statystyków Pracy (ICLS), do celów badania sondażowego siły roboczej Wspólnoty osoby bezrobotne to osoby w wieku od 15 do 74 roku życia, które:
  - a) pozostawały bez pracy podczas tygodnia referencyjnego, tj. nie były zatrudnione za wynagrodzeniem ani nie pracowały na własny rachunek (przez godzinę lub więcej);
  - b) są obecnie gotowe do podjęcia pracy, tj. były gotowe podjąć zatrudnienie za wynagrodzeniem lub pracę na własny rachunek przed końcem dwóch tygodni poprzedzających tydzień referencyjny;
  - c) aktywnie szukały pracy, tj. podjęły konkretne czynności w ciągu czterotygodniowego okresu kończącego się tygodniem referencyjnym w celu poszukiwania zatrudnienia za wynagrodzeniem lub pracy na własny rachunek lub znalazły pracę, która miała rozpocząć się później, tj. w okresie co najwyżej następnych trzech miesięcy.

Do celów pkt 1 lit. c) za konkretne czynności uważa się:

  - pozostawanie w kontakcie z publicznym urzędem pracy w celu znalezienia pracy niezależnie od tego, kto podjął inicjatywę (przedłużenie rejestracji jedynie z powodów administracyjnych nie jest czynnością aktywną),
  - pozostawanie w kontakcie z agencją prywatną (agencja pracy tymczasowej, firma specjalizująca się w rekrutacji itp.) w celu znalezienia pracy,
  - bezpośrednie zwracanie się do pracodawców,
  - pytanie przyjaciół, krewnych, związków zawodowych itp. w celu znalezienia pracy,
  - umieszczenie lub odpowiadanie na ogłoszenia dotyczące pracy,
  - studiowanie ogłoszeń dotyczących pracy,
  - poddanie się testowi lub egzaminowi rekrutacyjnemu lub odbycie rozmowy kwalifikacyjnej,
  - poszukiwanie ziemi, lokalu lub sprzętu,
  - składanie podań o zezwolenia, licencje lub środki finansowe.
2. Edukacja i szkolenie są uważane za sposoby poprawy zdolności zatrudniania, ale nie jako metody szukania pracy. Osoby bez pracy uczące się lub szkolone są klasyfikowane jako bezrobotne, tylko, jeżeli są „gotowe do podjęcia pracy” lub „szukają pracy”, tak jak to zdefiniowano w pkt 1 lit. b) i c).
3. Osoby na przymusowym urlopie bezpłatnym są klasyfikowane jako bezrobotni, jeżeli nie otrzymują żadnego istotnego wynagrodzenia (istotne oznacza $\geq 50\%$) od swojego pracodawcy oraz jeżeli są „gotowe do podjęcia pracy” i „szukają pracy”. Sytuacje takie są traktowane jako przypadek bezpłatnego urlopu z inicjatywy pracodawcy — włącznie z urlopem płatnym z budżetu rządowego lub przez fundusze (16-sty ICLS). Osoby na przymusowym urlopie bezpłatnym są jednakże klasyfikowane jako zatrudnione, jeżeli uzgodniono datę ich powrotu do pracy i jeżeli data ta przypada w okresie trzech miesięcy.
4. Poza sezonem pracownicy sezonowi nie mogą być uważani za mający formalny związek ze swoją pracą sezonową, ponieważ nie otrzymują w dalszym ciągu wynagrodzenia od swojego pracodawcy, pomimo iż mogą mieć zapewniony powrót do pracy. Jeżeli nie pracują poza sezonem, są kwalifikowani jako bezrobotni tylko jeżeli są „gotowi do podjęcia pracy” i „szukają pracy” tak jak to zdefiniowano w pkt 1 lit. b) i c).

ZAŁĄCZNIK II

Badanie sondażowe siły roboczej: zasady formułowania pytań dotyczących statusu pracy

1. Pytania dotyczące statusu pracy zgodnie z definicją MOP (zatrudniony, bezrobotny lub nieaktywny) są zwykle w indywidualnym kwestionariuszu pierwszymi pytaniami następującymi bezpośrednio po pytaniach demograficznych dotyczących charakterystyki członków gospodarstwa domowego. W szczególności nie są one poprzedzane pytaniami o podstawową lub zwykłą działalność (student, praca w gospodarstwie domowym, emeryt itp.) lub o administracyjny status rejestracji w publicznym urzędzie pracy w celu otrzymania świadczeń przysługujących bezrobotnym, w przypadku gdy uprzedziłoby to odpowiedź na pytania dotyczące statusu pracy wg MOP.

W przypadku ankiet zależnych w późniejszych cyklach, kiedy status pracy osoby zatrudnionej lub nieaktywnej sprawia wrażenie stałego lub stabilnego, może być on szybko zweryfikowany w odniesieniu do statusu w poprzednim cyklu.

2. Sekwencja pytań o zatrudnienie składa się z co najmniej dwóch osobnych pytań: jednego pytania o aktualną pracę i innego o zatrudnienie w przypadku tymczasowej nieobecności w pracy (osoby na urlopie). Pytanie o obecność w pracy musi poprzedzać pytanie o posiadanie pracy, aby kontrast między tymi dwoma pytaniami wspomagał całkowitą identyfikację tymczasowo nieobecnych.

Identyfikacja osób przebywających na przymusowym urlopie bezpłatnym (bezpłatny urlop z inicjatywy pracodawcy) i ich klasyfikacja jako zatrudnionych (lub bezrobotnych) zależy od dwóch warunków formalnego związania z pracą: zapewnienia powrotu do pracy po zakończeniu okresu niezdolności do pracy i krótkiego okresu ($\leq$ miesiące) zawieszenia umowy o pracę. Oba warunki są sprawdzane w pytaniu następującym po pytaniu o powód tymczasowej nieobecności albo powód, dla którego nie szukali pracy w ciągu ostatnich czterech tygodni, przez kategorie odpowiedzi w tych pytaniami.

3. Pytania o zatrudnienie i poszukiwanie pracy muszą zawierać wskazówki do identyfikacji osób zatrudnionych w wymiarze kilku lub nawet jednej godziny.
4. Pytania o zatrudnienie muszą zawierać wskazówki do identyfikacji pracowników rodzinnych niepobierających wynagrodzenia. Zamiennie można im zadawać odrębne pytanie o wykonywanie pracy.
5. Pytania o zatrudnienie muszą jasno wskazywać na to, że tylko praca w zamian za wynagrodzenie lub inne korzyści uważana jest za działalność gospodarczą w ramach MOP.
6. Okres referencyjny zatrudnienia musi zostać jasno określony. Pytanie o zatrudnienie odnosi się, co do zasady do ostatniego tygodnia zdefiniowanego „od poniedziałku do niedzieli” przez podanie dokładnych dat. Okresy referencyjne poszukiwania pracy i gotowości muszą zostać jasno określone. Dwa pytania o poszukiwanie pracy i metody poszukiwania pracy odnoszą się do ostatnich czterech tygodni z tygodniem odniesienia włącznie, a pytanie o gotowość do okresu dwóch tygodni po tygodniu odniesienia.
7. Wszystkim osobom, którym zadano pytanie o zatrudnienie i które zidentyfikowano jako nie posiadające pracy, zadawane jest pytanie o poszukiwanie pracy. Pytania tego nie poprzedza żadne inne pytanie filtrujące. W przypadku ankiet zależnych w późniejszych cyklach i w przypadku gdy status pracy osoby jako zatrudnionej lub nieaktywnej wygląda na stały lub stabilny, może być on szybko zweryfikowany w odniesieniu do statusu w poprzednim cyklu.
8. Pytanie o poszukiwanie pracy musi odnosić się do każdej działalności, nawet nieregularnej, wykonywanej przez respondenta w celu znalezienia pracy lub rozpoczęcia działalności na własny rachunek. Sformułowanie pytania musi wykluczyć uznanie tylko ciągłego poszukiwania przez cały okres referencyjny za wystarczający warunek uznania osoby za poszukującą pracy.
9. Pytanie o metody poszukiwania pracy musi obejmować pasywne i aktywne metody poszukiwań. Za aktywne metody poszukiwań uważane są następujące metody:

- pozostawanie w kontakcie z publicznym urzędem pracy w celu znalezienia pracy,
- pozostawanie w kontakcie z prywatną agencją w celu znalezienia pracy,
- zwracanie się bezpośrednio do pracodawców,
- pytanie przyjaciół, krewnych, związków zawodowych itp. w celu znalezienia pracy,
- umieszczenie lub odpowiadanie na ogłoszenia dotyczące pracy,
- studiowanie ogłoszeń dotyczących pracy,
- poddanie się testowi lub egzaminowi rekrutacyjnemu lub odbycie rozmowy kwalifikacyjnej,
- poszukiwanie ziemi, lokalu lub sprzętu,
- składanie podań o zezwolenia, licencje lub środki finansowe.

10. „Pozostawanie w kontakcie z publicznym urzędem pracy w celu znalezienia pracy” jest kontaktem dwustronnym. Może być zainicjowane przez zarejestrowaną osobę bezrobotną lub przez urząd pracy. Kontakt ten musi być wymieniony jako pierwszy (pierwsza kategoria odpowiedzi) w pytaniu o metody poszukiwania pracy. Różni się on od administracyjnego odnowienia rejestracji w celu uzyskania świadczeń przysługujących bezrobotnym (o ile nie było ono poprzedzone przez okres zatrudnienia lub nieaktywności). Różni się także od pomocy zapewnionej przez urząd pracy w celu poprawy zdolności zatrudniania zarejestrowanej osoby bezrobotnej. „Pozostawanie w kontakcie z publicznym urzędem pracy w celu znalezienia pracy” jako krok aktywny dopuszcza jedynie:
    - pozostawienie nazwiska respondenta w urzędzie pracy po raz pierwszy (po okresie zatrudnienia lub nieaktywności),
    - dowiadywanie się o wolne miejsca pracy lub
    - „przekazaną z inicjatywy urzędu pracy sugestią dotyczącą możliwości podjęcia pracy”, która może być przyjęta lub odrzucona przez poszukującego pracy.
  11. Sposoby poszukiwania pracy wlicza się aż do wymienienia, co najmniej trzech metod aktywnych.
  12. Osoby, które są obecnie bezrobotne i które nie poszukują pracy, ponieważ znalazły pracę, która rozpocznie się później, to jest w okresie co najwyżej następujących trzech miesięcy, muszą zostać zidentyfikowane w postaci osobnej kategorii.
-